

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 17. Exemplum innocentis à diabolo in sessæ fæminæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

approbatum ; hinc sacramentorum baptismi, confessionis, & Eucharistiæ virtutem illustratâ; quibus omnibus prædictus author, alijsque scriptores, dæmonem cessisse docuerunt. Esto igitur faciat ex obsessis monstra monstrosus ille habitator, non facit id, sine iusti Dei permisso, non sine providentia, non sine causa, non sine mille emolumentis.

§. XVIII.

Exemplum innocentis à diabolo infestæ femine.

Ven. Beda in vita S. Cuthberti c. 15.

Hoc pacto consolatus est S. Cuthbertus præfectum Egfridi regis Hildmer nomine, cuius uxor cum elemosynis & ceteris virtutum fructibus esset intenta, subito correpta à demone acerrimè cœpit vexari, ita ut stridendo dentibus, voces miserabiles emitendo, brachia vel cetera corporis sui in diuersa raptando, non minimum cunctis intuentibus vel audientibus incuteret horrorem. Ea ita iacente, maritus concitato equo Cuthbertum adiit, reque ipsa calata, ab eo petijt sacerdotē. At Cuthbertus ad orandum secedens diuinitus didicit rei veritatem. Reuersusque ad eum, Non inquit, alium mittere, sed ipse ad visitandam eam tecum pergere debet.

beo. Cumq̄ agerent iter, coepit flere homo, & dolorem cordis profluentibus in maxillam prode lachrymis. Timebat enim, ne cum eam demoniosam inueniret, arbitrari inciperet, quia non integra Domino, sed ficta fide seruisset. Quem vir Domini blandè consolatus, Noli, inquit, plorare, quasi inuenturus sim coniugem tuam, qualem non velim. Scio enim ipse, quamuis te dicere pudeat, quia demonio vexatur: scio etiam quia priusquam eò peruenimus, fugato demonio liberabitur, ac nobis aduenientibus eum gaudio occurrens, has ipsa habenas sanctissima mente excipiet, nosq̄ intrare citius obsecrans, ministerium quod consueuerat, nobis sedula impendet. Neque enim tali tormento soli subijciuntur mali, sed & occulto Dei iudicio aliquoties etiam innocentes in hoc saculo, non tantùm corpore, sed & mente captiuantur à diabolo. Hæc ille, quæ clarè ostendunt, energumenos, de quorum scelere nihil constat, non esse temerè, tanquam sceleratos, iudicandos; sed sæpe ad Sanctorum gloriam, à quibus liberantur, alijsq̄ occultis Dei iudicijs, cruciari. Neq̄ enim vnica tantùm Deo est rerum permitendarum causa. Noui hominem in suis oculis magnum, qui ausus est alium nõ solum

lùm

lum apud ceteros differre, verum etiam manifestè persequi, quòd audisset, eum à damone vexatum. Idem, credo, fecisset Iobo, si cum illo vixisset. O quàm iusta sunt iudicia Dei! Nam hic ipse, eodem vexationis genere, per eiusdem spiritus ministrum, paria passus est: sed non paria de se iudicavit. Quia enim *non videmus mantica, quod in tergo est*, sibi ipse ignovit, immò laudi duxit, quod in altero censuit esse indicium improbitatis.

CAPVT XIV.

An, & quomodo diabolus possit creaturas in monstra conuertere?

§. I.

Sensus questionis, & aduersariorum fundamenta.

Superest tertius modus, quo diabolus non jam se ipsum, neque eos, quos possidet monstrificos facit, sed homines & ceteras creaturas videtur re ipsa ac verè in monstra mutare. Satis enim monstruosum est, si animal aliquod de vna specie in alià transformatur: quod num fiat, & quo modo fiat, aut non fiat, tamen